

Τίτλος: *Κόρη χωρίς πλάτη*

Συγγραφέας: Μαριαλένα Σπυροπούλου

© Μαριαλένα Σπυροπούλου, Εκδόσεις ΣΤΕΡΕΩΜΑ Α.Ε., 2021

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου συνολικά ή τμηματικά με οποιοδήποτε τρόπο ή μέσον χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

ΣΕΙΡΑ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

ISBN: 978-618-5617-02-8

Φωτογραφία εξωφύλλου: Κωστής Αντωνιάδης

Εκδόσεις ΣΤΕΡΕΩΜΑ Α.Ε. / ΣΙΟΛΑ-ΑΛΕΞΙΟΥ

Κομνηνών 24, Αθήνα 114 72

Τηλ. 210 6426393

Fax 210 6459312

E-mail info@stereoma-sa.gr

www.stereoma-sa.gr

Facebook: Εκδόσεις Στερέωμα

ΜΑΡΙΑΛΕΝΑ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΟΡΗ ΧΩΡΙΣ ΠΛΑΤΗ

Ποίηση

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΤΕΡΕΩΜΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η κόρη του Πρωτομάστορα	11
Το σώμα που λείπει	12
Πού ήμουν εγώ;	13
Η μαύρη τρύπα	15
Κόρη Πατρός	17
Με τα κορίτσια	19
Ο ένας που δεν γίνονται δύο	21
Το μαύρο φόρεμα	22
Στην ουρά για συσσίτιο	24
Τα φύλα και τα φύλλα	25
Σταύρωση I	27
Σταύρωση II	28
Περί ζήλιας	29
Κάτι στιγμές	30
Η μυστική καταπακτή της αγάπης	31
Με μοναχό πουκάμισο	33
Σωστή θερμοκρασία	34
Η άγνωστη γυναίκα	36
Να πω όσα είδα	38

Κόρη	40
Παρθένος	41
Ο μικρός δυνάστης	42
Ποιος θα πάρει τη θλίψη;	43
Ποιος θα μιλήσει για τη λύπη;	45
Fort Da	47
Ερωτικό I	49
Ερωτικό II	50
Τα Σόδομα	51
Νόμισμα με δύο όψεις	52
Κακή εκπαίδευση	53
Θεμιτό	54
Κολυμπώντας	55
Κάτι απλό...	56
Η μοίρα της	58
Παιδιά	59

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΜΑΣΤΟΡΑ

Απλώς σε κοίταζα
δεν μίλησα ποτέ

περιττή μου φάνηκε η προσπάθεια
μικρές οι ώρες
και το βουητό μακρύ

Τα χρόνια έγραψαν με κιμωλία πάνω σου
και εγώ τσιμέντο νιώθω τις στιγμές μας

δεν είμαι κόρη
και εσύ δεν ήσουν γέφυρα

Στις λάσπες κολλήσαμε και οι δυο
νύχτες και μέρες
ούτε αξίνα βρέθηκε
ούτε σφυρί

Ο Πρωτομάστορας

δεν μπόρεσε
να αλλάξει την τροπή μας

ΤΟ ΣΩΜΑ ΠΟΥ ΛΕΙΠΕΙ

Είναι και αυτή η θλίψη
που σε επισκέπτεται

και εσύ είχες μάθει να την κρύβεις σπίτι σου
να μένεις μέσα μαζί της

ακούγοντας απέξω γέλια και φωνές
ήσυχη
ότι τίποτα δεν χάλασες απόψε

Οι άνθρωποι συνεχίζουν να αγγίζονται

Να ερωτεύονται

Να χτυπά ο ένας την πλάτη στον άλλον

και εσύ περίμενες να γίνει σπίτι το άγγιγμα
μικρό σου καταφύγιο

Το έξω τώρα σιώπησε
Και δεν ξέρεις πού να απλώσεις τη θλίψη σου

Ο ήλιος είναι πάντα εκεί

Το σώμα του όμως
λείπει

ΠΟΥ ΗΜΟΥΝ ΕΓΩ;

Ίσως
και να υπήρξα
μέσα από τα μάτια σου

Δεν θυμάμαι πια

Σκοτεινά τα βράδια
και δυνατοί οι θόρυβοι
για να ειπωθούν αλήθειες

Υπερτιμημένα πράγματα δηλαδή
δεν αξίζει να χαλάς το κέφι σου

Και ας έσπασε το τακούνι μου στη στροφή
σκάλωσα σε εκείνη τη βιτρίνα
κοιτάζοντας αφίσες

Λέξεις-σύμβολα
έμοιαζαν με ποιήματα
που κάποτε είχες γράψει για μένα

Τώρα κρεμόντουσαν σαν διαφημιστικά σποτ
αναλώσιμων

Φάγαμε, ήπιαμε
Κυρίως αυτό

Και εσύ έγερνες την πλάτη σου σίγουρος για στηρίγματα
Κοιμόσουν πού και πού
Έβλεπες όνειρα

Πού ήμουν εγώ;

Σφαλισμένη ανάμεσα στις γρίλιες
προστάτευα την έγνοια σου

και ξαγρυπνούσα

Δεν με έβλεπες όμως
Φοβόσουν
Και έτσι θύμωνες από παλιά

Καμία γυναίκα δεν σου στάθηκε

Μόνον ο θάνατος σου έκανε παρέα

Η ΜΑΥΡΗ ΤΡΥΠΑ

Είναι η μέρα
όπου τα καράδια βυθίστηκαν

Τα δέντρα τσάκισαν τους κορμούς τους
Ο ήλιος έχασε τη θάλασσα μέσα του

Την ψάχνει ακόμα

Είναι η μέρα
που μυρίζει διοξείδιο της νύχτας
Τα μωρά ξαπλώνουν χωρίς χάδι
Ο πόνος εκδικείται τις αρθρώσεις

Το κορίτσι στέκεται λάγνο
γυμνό
χωρίς ανταπόκριση

Είναι η μέρα
που τα σεντόνια μένουν υγρά
Τσαλακωμένα
Χωρίς καμία ιστορία να έχουν να αφηγηθούν
από καιρό

Εκείνη την ημέρα

η Γη γυρίζει ζαλισμένη γύρω από τον εαυτό της
και ένας τεράστιος καθρέφτης

δείχνει τη μαύρη τρύπα της